

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 5'50 mesečno.
četrtletno K 16'50.
Če si pride naročnik sam v upravnishstvo po list: Me-
sečno K 5'— . — Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik po 16. uri po-
poldne z datumom drugega dne.

Posamezna številka stane 30 vin.

Uredništvo in uprava:

Narodni dom (vhod iz Kopaliske ulice)

Telefon št. 242.

Kulturno delo.

V tiskarni sv. Cirila izhaja listič »Male Novice«, ki je prevzel v zadnjem času nalogo, ki jo naj vrše znane kolibe Dravskega mosta. Menimo, da ni v Mariboru boljšega človeka, ki bi ga ta list ne obliil s tekočino, ki se zbira v onih kolibah. V najnevarnejšem času, ko je grozila stavka, je na surov način napadel generala Maistra ter hotel s tem omajati disciplino med vojaštvom. To se mu je deloma tudi posrečilo dva dni na to. Sovražniki smo vsakega denunciantstva, toda danes po tolikem času vprašamo: Kje je bila tedaj vojaška cenzura, da ni branila svojega poveljenika pred nizkotnimi napadi? Naš list je bil nekaj pred tem zasežen, ker smo v posmrtnici junaku Malgaju le omenili, zakaj ni avanziral, česar pa cenzura v Ljubljani, kjer je armadno poveljstvo, ni zasegla. Mi smo molčali do zdaj. Ker pa smo prišli do prepričanja, da se ravno »Male Novice« favorizirajo, tedaj je naša dolžnost, da

povemo v tem oziru svoje mnenje brez ozira na levo ali desno.

Ko je ta list spoznal, da je glede generala Maistra dosegel svoj namen, se je lotil knezoškofa. Mi mislimo, da imajo gospodje v Cirilovi tiskarni vedno odprta vrata k knezoškofu in da bi mu prav lahko med štirimi stenami povedali svoje mnenje in svoje želje. Če se je naš list obregnil ob šolske sestre, je bil ogenj v strehi. Če so pa »Male Novice« napadale knezoškofa, ni bilo med mariborskimi duhovniki niti enega, ki bi imel pogum ter to preprečil.

Toda želodec »Malih Novic« še ni bil poln. Lotile so se mestnega magistrata ter njenega predstojnika edino iz enega vzroka, ker vladni komisar ni naročnik in somišljenik »Malih Novic«.

Mi smo mnenja, da mora vsak časnikar dobro premisliti, predno se v tako resnih časih, kakor so ravno sedaj, loti dela, ki ga vrše »Male Novice«. S tem pisanjem daje edinole orožje našim sovražnikom. Ponižuje in blati

se vojaška, cerkvena in politična oblast in to v obmejnem mestu, kjer imamo še mnogo, mnogo dela, da uravnamo razmere. In iz Maribora se to blatenje zanaša tudi čez mejo, kar predvsem škoduje naši stvari na Koroškem. Ne verujemo, da vsi gospodje v Cirilovi tiskarni odobrujejo to delo ter se strinjajo z njim.

Je pa še druga stvar. Tako neosnovano napadanje najvišjih instanc zelo slabo vpliva na ljudstvo, ki ne vidi posameznih predstaviteljev, marveč urade kot take. Vsakdo, ki le nekoliko pozna delo v času preobratu v Mariboru, mora priznati, da to delo ni bila igrača ne v tem ne v onem oziru. In zdaj pride list, ki ga izdaja katoliška stranka, ter blati ljudi, ki so storili več nego svojo dolžnost.

Če se bo to blatenje nadaljevalo, bomo storili svojo časnikarsko dolžnost, v kolikor bo dopuščala čast napadenih oseb. V splošnem smo pa mnenja, da se vsak tak napad že samobesebi obsodi.

Veliki mogul.

Angleški spisala A. K. Green.

(Dalje.)

(55)

Sedel je pri pisalni mizi, sklonjen čez časopis, ki se ga, kakor se je videlo, že več ur ni dotaknil. Bil je zamišljen. Ko se je vsled šuma, ki sem ga povzročila, vzbudil iz sanj ter se srečal z mojimi očmi, bi mogla priseči, da je bilo njegovo lice blede kot kreda, njegova tako ponosna postava kakor zlomljena. Celi mož je bil žrtev nekega tajnega in težkega strahu, ki ga ni mogel premagati ali skriti. Ko sem mu rekla, kaj mi imam povedati, je skušal pomiriti se, toda presenetila sem ga brez njegove maske. In tako me ni mogel varati njegov miren obraz in njegovo preišljeno obnašanje.

Vsled svoje službe sem morala biti večinoma pri ležišču gospodične Grey. Vendar so mi pa odkazali majhno sobo tam nad hodnikom. V to sobo sem šla kmalu po tem dogodku, da se spočijem ter preišljam o tem majhnem doživljaju.

Toda, čeprav sem to opazila ter bila zdaj popolnoma prepričana, vendar sem morala biti premetena in trdna, če sem hotela izvesti svoj načrt. Nepopisni čar, visoka izobrazba in plemenito obnašanje gospoda Greya in njegove hčere so učinkovali. Čutila sem se krivo — in težko sem delala. Čeprav je bilo moje prepričanje utemeljeno,

vendar nisem imela moči, da bi delala. Kako bi zopet dobila to moč? S tem, da sem mislila na Ansona Duranda in njegovo sedanje bedno stanje!

Anson Durand! Ah, kakšna čustva so me navdala, ko sem bila sama v svoji sobici ter izgovorila to ime. Anson Durand, ki sem ga smatrala za nedolžnega, ki sem ga ljubila, toda ki sem ga varala vsak hip, v katerem nisem delala. Kaj naj to pomeni, da je bil visokorodni gospod Grey ugleden državljan, od vseh čaščen, obdarjen z vsemi naslovi in, kakor se je videlo, zelo inteligenten mož, če je bila moja pacientka ljubka, lepa in prijazna z menoj! Ali ni imel tudi Anson lastnosti, ki so bile ravnotako odlične, ali ni imel ravnotako neovržene pravice in celo večje do mene, nego kdo drugi? Vzela sem zmečkan listek iz žepa ter ga pazno prečitala. Bilo je edino sporočilo, ki sem ga imela od njega, edino pismo, ki mi ga je pisal. Pač sem ga že stokrat prebrala. Toda ko sem še enkrat ponovila njegovo dobro mi znano vsebino, sem čutila, kako je postalo moje srce močno in trdno, da izvedem načrt, ki me je sem dovedel.

Potem sem zopet spravila pismo, odprla potni kovčeg ter vzela iz najbolj skritega kotička neki predmet. Komaj sem ga vzela v roke, ko sem vsled instinktivnega čuta nemira strahoma pogledala proti oknu in vratom, čeprav sem okno zastrla, vrata pa zaklenila. Zdelo se mi je, kakor da bi neko

drugo oko, razen mojih zrlo na ta predmet, ki sem ga tako previdno držala v roki, kakor da bi me vsaj stene opazovale. In čut, izvirajoč iz tega, je bil podoben zavesti krivde, tako da sem še morala v svoji notranjščini dati še enkrat zagotovilo, da nočem poštenega človeka izročiti kazni, da nočem niti slabega obvarovati pred kaznijo, marveč da hočem edinole resnici pripomoči do zmage. Nisem si mogla misliti večje sramote, kakor je bila ona, če bi iz prevelike rahločutnosti ali obzirnosti ne rešila moža, ki mi je vse zaupal.

Predmet v moji roki je bil stilet, s katerim je bila umorjena gospa Fairbrother. Polcija ga je dala gospodu Gryce, detektivu pa v neko gotovo svrhu meni. Čas, da ga vporabim v to svrhu, je prišel ali je bit pa vsaj blizu. Čutila sem, da moram misliti o potrebnih sredstvih in potih.

Razvila sem stilet iz papirja, v katerega je bil zavrt, ter ga preiskala z največjo pazljivostjo. Dosedaj sem videla le slike njegove. Zdaj sem ga imela pa v roki. Čeprav je na me neprijetno vplival pogled nanj, na me, slabo žensko, ki je pač znala rane celiti, ne pa jih zadajati, tedaj sem pač skušala pozabiti, zakaj je bila konica stileta rjasta. Gledala sem le geslo, s katerim je bilo okrašeno držalo.

To je bilo torej geslo Greyeve hiše! Naj stvar kakorkoli konča, ta historična deviza me bo vedno in povsod opravičila.

(Dalle prth),

Nova kompenzacijska pogodba z Avstrijo.

(Konec.)

8. Prevoz. Obe državi bosta dovoljevali druga drugi olajšave, direkten prevoz blaga kakršnegakoli izvora, v kakršnemkoli pravcu, ne zahtevajoč pri tem nobenih posebnih dovoljenj. Izključuje se samo ležanje blaga, v kolikor je to povzročil sam zainteresovani lastnik. Za to blago bodo prepuščeni spremljevalci. Ako bi se pojavile kakšne neprilike, se bosta obedve pogodbeni stranki zavzeli na merodajnih mestih, da se jih odpravi. Te odredbe bodo veljale, dokler bo v veljavi ta pogodba sama, a odstopiti se sme od njih samo v slučaju, da bi le-te nasprotovale kakršnikoli določbi saintgermanske mirovne pogodbe.

9. Medsebojna podpora v trgovinskem prometu. Obe stranki bosta skrbeli za to, da bodo neovirano dobivali potne listine trgovci, industrijalci itd. in oni njihovi in državni organi, ki jih le ti potrebujejo. Dovoljen bo uvoz vzorcev in prirejevanje blagovnih razstav.

10. Izvoz iz Avstrije za kraljevino SHS. A. Avstrijska uprava za blagovni promet se obvezuje dobavljati: 1. do 1100 vagonov kuhinjske soli po K 64/40 za 100 kg, 2. 2400 zabojev vžigalic oblika $\frac{3}{4}$ „solo“ ali „helios“ izdelek po 1100 K zaboj, nadalje 10.000 zabojev po 500 škatlic originalno švedsko blago po 1600 K franko Dunaj; B. Obvezuje se za izvozna dovoljenja v tej vrednosti: 1. za 800 milijonov K eksplozivnega materiala, med tem lovskih patron, za 2 in pol milijona kron magnezita, za 150.000 K grafita, za 15 milijonov kron raznih avtomobilov, za 15 milijonov železniških vozov, za 5 milijonov kron lokomotiv, 2. za 2.400.000 K električnih motorjev, za 14 in pol milijonov K elektrotehničnega materiala med temi naprav za telefon in brzoyaj, dalje za 7 in pol milijonov kron metalnih izdelkov med temi za 1 in pol milijona K zvonov, 3. za 14 milijonov K gospodarskih strojev, traverz in raznovrstnega železja, za 2 milijona K črne pločevine, za 4 milijone K žice, žičnih žebeljev in vijakov, za 17 milijonov kron materiala za mostove, za 3 milij. K sodov za nafto, za 600.000 K žičnih vrvi, za 2 milijona K jekla,

za 5 milijonov K orodja in okovov, za 2 milijona K tehtnic in peči, za 1 milijon šivalnih strojev za obrtnike, za 2 milijona K mlinskih naprav, za 4 milijone K cevi in sesalk, za 1 milijon mlekarniških priprav, za 2 milijona K gradbenih strojev za ceste, vodovode, opekarne, kamnolome, za 8 milijonov K priprav in naprav za ureditev stanovanj centralne kurjave in vodovode, za 2 milijona K raznih motorjev, za 2 milijona K razkladalnih potrebščin za železnice in luke, za 1 in pol milijona K varnostnih naprav na železnicah, za 5 milijonov K tiskarskih naprav, za 2 milijona K osi, za 5 milijonov K raznega železniškega blaga, 4. za 15 milijonov K kemičnih proizvodov, batv in sličnih stvari, 5. za 45 milijonov K papirja (od tega za 5 milijonov K časniškega, rotacijskega in navadnega ravnega časopisnega papirja), 6. za 18 milijonov K tekstilnega blaga, 7. za 3 500.000 kron stekla in steklenega blaga, za 10 milijonov pohištva in lesenega blaga in za 4 in pol milijona K drož in sličnega blaga. — Avstrija dovoljuje med drugim izvoz pohištva iz železja in medenine, baržunastega blaga, nakitnih peres, igrač, modistovskega blaga, luksurioznih čevljev, svetilk za petrolej in špirit, godal, stenskih ur, fotografičnih potrebščin, optičnih stvari, knjig in časopisov.

11. Izvoz iz kraljevine SHS v Avstrijo. Za tele količine živil in krme se jamči dovoljenje za izvoz: 1. 350 vagonov moke št. 0; 2. 900 vagonov moke št. 6; 3. 2800 vagonov pšenice, ječmena in rži; 4. 2400 vagonov koruze iz žetve l. 1918; 5. 300 vagonov fižola, med temi 100 vagonov ameriškega; 6. 600 vagonov otrobov; 7. 8000 vagonov krompirja; 8. 6000 komadov tolstih svinj; 9. 1000 pitanih volov; 10. 5000 ovac; 11. 25 vagonov perutnine; 12. 20 vagonov masti in slanine; 13. 25 vagonov suhega mesa; 14. 35 vagonov jajc, zaboj minimalno 1440 komadov. Nadalje bode dovolila Jugoslavija izvoznice v mejah razpoložnih količin še za razno drugo blago kakor volna, kože, čebelni vosek, svinc, mangan, cink in cinkova pločevina, antimon, živo srebro, oglje, konoplje, kovane žebelje, strojila, razno lesovje kakor hrast itd. B. Surovine in pomožna sredstva za fabricacijo: Dovolila za izvoz se bodo dajala v mejah količin, ki so na razpolago ob nabavi v svobodni trgovini, za svinec, mangan, rude, cink

in cinkani lim, antimon, živo srebro, oglje, lan, kovane žebelje, bukove prage itd.

12. Določitev kontingenta pripada naši Centralni upravi. O tem bo redno in pravočasno obveščala avstrijsko upravo za blagovni promet. Že določeni kontingenti se lahko povišajo s posebnim sporazumom.

13. Razsodišče. Za sporne slučaje se določa razsodišče, ki se voli: enega člana imenuje naša kraljevina, enega Avstrija, a tretjega, predsednika imenuje predstavitelj Švice v Beogradu ali na Dunaju.

14. Dodatki. Podpisani so tudi dopolnilni sporazumi: 1. o možnem prometu brez gotovega novca in 2. o odpovedi pogodbi, ki se lahko izvrši 15dnevno počenši s 1. oktobrom.

Likvidacija kompenzacijske pogodbe. Glasom dopisa Centralne uprave v Beogradu je likvidirana kompenzacijska pogodba z Nemško Avstrijo z dne 23. marca 1919. Z ozirom na to se opozarjajo interesenti, naj ne vlagajo prošenj za uvoz odnosno izvoz na temelju te kompenzacijske pogodbe. Plačila, nanašajoča se na to kompenzacijsko pogodbo in odobrena do 2. septembra, bo sprejemala Industrijska banka delniško društvo v Zagrebu, do inkluзивno 10. septembra 1919. Dovolila, ki so bila izdana po 2. septembru, se proglašajo za ničeva.

Dostavek: V dodatku k kompenzacijski pogodbi dovoljuje kraljevstvo SHS svoboden izvoz za gotove vrste blaga: hmelj, sadje, suho in sveže, mineralno vodo, sirk, karbid, papriko, sadne soke, brusilni kamen.

Dnevne novice.

Prosimo pojasnila. Glede ženskega učiteljskega v Mariboru smo ponatisnili tozadevni članek „Nove dobe“ na izrecno željo g. dr. Reismanna. V tem oziru je g. dr. Reismann pisal g. l., toda ta gospod tega pisma ni dobil, dočim so pa „Male Novice“ natančno podučene o vsebini tega pisma. Isto je s telefoničnim poročilom. Ker pismo ni prišlo, je g. dr. Reismann telefoniral uredništvu, da naj se dotični članek priobči. Vprašanje je zdaj, kako je izvedlo uredništvo „Malih Novic“ za vsebino pisma, ki ga naslovljenec ni dobil, in kako je izvedelo isto uredništvo za vsebino telefonskega pogovora med g. dr. Reismannom in našim uredništvom. Mi zahtevamo, da merodajne oblasti natančno preiščejo to zadevo, ker drugače prav nobeno

Otvoritev slovenskega gledališča v Mariboru.

„Tugomer.“

Mestno mariborsko gledališče je bilo sezidano leta 1854 in nosi v svoji notranjosti okras svoje dobe. Postavil je „Theater- und Casinoverein“ in ga je namenil nemški umetnosti in politiki. Koliko slavnih dni so videle te stene, ko se je na naših tleh slavila zmaga nad — nami. Tu je slavila vsenemška misel svoje orgije, tu je bil steber nemškega mostu do Adrije. Vse to je bilo in je minilo. V soboto je bil v teh zidovih začetek novega življenja. Mariborci so se vrnili domov in so zopet stopili v svoj hram. Gledališče je bilo nabito polno. Vstopnice so bile že v petek razprodane. Vse je izgledalo svečano in slavnostno. Godba zaigra „Naprej zastava Slave“. Radostno navdušenje. (Tujcu bi so bilo gotovo čudno zdelo, da Slovenci pri svoji himni ne vstanejo) aplavz. Zagrinjalo se dvigne. Slavnostni govornik prof. Strmšek govori o pomenu našega današnjega dne. Govor je bil pravzaprav namenjen desetletnici „Dram. društva“, ki je pripravljalo stalno slov. gledališče v Mariboru, govornik pa se je omejil na splošen pogled naše dobe, ko začnemo novo življenje in je želel slov. Taliji v njenem novem hramu najlepše bodočnosti.

Ploskanje občinstva je odobravalo njegove besede. Godba igra „Lepa naša domovina“. Vse vstane. Hotelo bi se peti od radosti. Ploskanje. Godba igra „Bože pravde“ — istotako. Vsi vemo, da je ta „Bože pravde“ prinesel ta trenutek. Hvaležno se klanjamo pred njim. Vemo, da bi ne bilo danes slovenske predstave v mariborskem gledališču, ko bi kdo bi mislil! Kar je bilo včasih komaj sen — vse je res. Vse je res v teh velikih časih in mi gledamo in strmimo in se komaj zavedamo velikosti trenutkov. Pred nami se začne velika naša narodna drama „Tugomer“. Vsa preteklost gre pred nam čez oder. Slišimo stavke in besede, ki so bili veljavni v Tugomerovih in Jurčičevih časih in imajo še danes in na vekomaj. Kako dobro smo razumeli vse, kar se je godilo pred nami, saj smo mi vsi preživeli vse to. Ali ni sedel med nami nemški naseljenec Gripi in je pripravljal tla nemškemu pohodu. In koliko naših Tugomerov mu je verjelo! Zato pa so prevarani Tugomeri planili nanje tako, kakor je planil v zadnjem dejanju Tugomer, da je maščeval izdajalstvo. In Spitič! Ali ga ne najdeš skoraj v vsaki gostilni? I t. d. Zato nam bo ostal „Tugomer“ vedno blizu. Iz naše zgodovine in preteklosti, nam bo kazal pot v bodočnost. „Tugomer“ uči in očičuje. Lahko smo ponosni, da je ustvaril naš Jurčič tako delo. Ostal bo vedno

med nami, kajti mi sami vemo, kako smo nepoboljšljivi, in kako se stare napake rade ponavljajo. Saj se zdi, da so nam prirojene . . .

Igra je v celoti prav lepo uspela in je dosegla popoln uspeh. Seveda bi bil „Tugomer“ veličasten, ko bi ga igrali s prvostnimi silami in z vso potrebno scenerijo. Mi pa vemo, da smo šele v začetkih, zato sprejemamo tudi te začetke, z radostjo. Naslovno ulogo je igral gosp. Nučič, po svoje, kakor si jo je ustvaril sam.

Njegov „Tugomer“ je izklesan iz pravega slovenskega lesa, z markantnimi potezami tragičnega junaka, ki se bori za svoj rod in ga zato lasten narod obsodi. Poleg njega je bila na vrhuncu stara Vrza, gospa Bukšekova, ki je postavila na oder krepko izražen tip stare Slovanke in dosegla na koncu igre zaslužen priznanje občinstva. Zorislava in Grozdana (Neratova in Vaudova) sta skusili podati Tugomerovo ženo in sestro z ljubeznijo in odločnostjo. Dobra šola in vaja bo tu še mnogo dobrega dosegla. Rastko — mali Drago se je postavil in bo morebiti enkrat še junak na odru. Od drugih ulog bi omenili Bojana, gosp. Gregorina, ki je iz svoje ne lahke uloge ustvaril lep tip zvestega prijatelja in udanega ljubimca. Gospod Bratina je s svojim Spitičjem briljiral že v Ljubljani in je odnesel popolnoma priznanje. auhnikov Mestislav je bil dobro izražen: v

privatno pismo in prav noben telefonični pogovor ni več varen pred revolverjskimi napadi „Malih Novic“. Mi zahtevamo to ne samo v svojem interesu, marveč v interesu javnosti, v interesu vsakega posameznika. Zahtevamo pa tudi, da se zadeva pojasni v javnosti, da bomo varni pred takimi zlobnostmi in da si bo vsakdo upal oddajati na pošto pisma, ne da bi se bal, da jih bodo braji v uredništvu „Malih Novic“.

Uradne ure na magistratu. Mestni magistrat naznanja, da se počenši s 1. oktobrom 1919 v svrhu štedenja s premogom in z razsvetljavo vrši uradovanje pri vseh magistratnih oddelkih nepretrgoma od 8—14. ure. Popoldne bodo magistratni uradi zaprti.

tretjem dejanju je izvedel svoj govor s potrebnim temperamentom in nastopom. Obeta mnogo. Istotako Gripo-Velušek. Zavolja g. Rasbergerja poznamo kot vestnega igralca, ki vedno izpolni svojo dolžnost. Biskupa Wildeberta je ustvaril V. Rožanski jako dobro. Nam se zdi, da se skriva v njem talent. Oni posledek, ko je vse obstalo, je pripisovati tremi ali šepetavcu. Strnišev Geron pa je pogrešal one trdosti in surovosti, ki bi se morala izražati v glasu in nastopu. Pa to ni njegova krivda. Igralci manjših ulog so spolnili svojo dolžnost. Priznati pa moramo, da so ravno prizori, kjer nastopajo skupine, prav dobro uspeli in da je množica dobro oživljala igro. Scene so se hitro vršile druga za drugo, tako da je bila predstava ob 11. končana, to je prav. O kostimih itd. bi se dalo pačgovoriti — za zdaj se moramo zadovoljiti s tem, kar imamo. Stara Braniborca imata po našem mnenju prevelike mehove. Govorilo se je tu in tam prehitro in nerazumljivo — in na tam preglasno. To so napake začetkov, ki bodo izginile. Razpeloženje je bilo cel večer slavnostno, aplavza mnogo. Po prvem nastopu je gledališče burno pozdravilo gosp. Nučiča in igralce v znak, da se veselimo novih časov slov. Talije v Mariboru.

Za dva milijona bankovcev zaplenjenih. Včeraj so v Špiljah zaplenili petim strankam, ki so se pripeljale iz Avstrije, za dva milijona novo tiskanih bankovcev po 1000 kron in pa novo štampiljo, s katero so žigosali ta denar.

Mestno kopališče. Od 1. oktobra t. l. je odprta za gospe le velika parna kopel, vsaki petek od 9. do 17. ure. Opozarja se ponovno, da je kopališče razven srede, četrta, in sobote od 9. do 17. ure, tudi v nedeljah od 9. do 12. ure vedno odprto.

Prihod Orlov. V soboto popoldne ob treh je prispelo v Maribor na prehodu v Dobrovas pri Velikovcu več praporov orlov. Spremljala jih je lastna muzika.

Na ukaz deželne vlade za Slovenijo so zaprli v petek proti večeru javno hišo v Mariboru.

Gledališke vesti.

Na abonement „A“, se je občinstvo zelo dobro odzvalo, dobiti pa je še za abonement „B“, nekaj najlepših lož in sedežev. Ker ni abonement „B“ nikakor ne prikrajšan, se pozivljajo vsi oni, koji bi redno obiskali mestno gledališče, da si še sedaj zagotovijo njim najbolj pripravne prostore. Vsa tozadevna pojasnila so interesentom vedno na razpolago v gledališki pisarni ali blagajni. U. P.

Zadnje vesti.

(Posebna telefonska in brzojavna poročila „Mariborskemu delavcu“).

Poslanica d' Annunzia kralju.

Bazelj, 28. septembra 1919. „Times“ poročajo iz Rima, da bo skupno ministstvo spričo splošnega ljudskega razpoloženja za Reko pri alijrancih predlagalo, naj se izpremeni sklep, da se morajo čete d' Annunzia umakniti z Reke. D' Annunzio je poslal direktno spomenico na

kralja, da ga podučijo o položaju na Reki ter ga naprosi, naj ne prepusti pravic Italije do mesta. Še ena flotilja letal se je pridružila d' Annunziu. Letala so se skrivoma dvignila ter odletela na raynost proti Reki.

Revolucija v Italiji in vprašanje Reke.

Dunaj, 27. septembra 1919. „Abend“ poroča iz Pariza, da je položaj italijanskega kralja zelo ogrožen. Tudi v nacionalističnih krogih vedo, da se namerava kralj odpovedati na korist svojemu sinu, da reši situacijo. Radi tega je ljudstvo na strani d' Annunzia. Proletariat v severni Italiji se pripravlja na socialistični preobrat.

Milan, 26. septembra 1919. „Avanti“ objavlja različne oklice, ki se zelo ostro obračajo proti eventualni vojni z Jugoslavijo. Ista bi pomenjal signal za izbruh italijanske revolucije. List pozivlja na vojno proti onim vojnim hujskačem, ki hočejo vojno z Jugoslavijo, ter imenuje nacionaliste vojne hujskače.

Slovensko mestno gledališče

REPERTOIRE:

V torek 30.: Ob ½20.: „Tugomer“, abonn. A.

V sredo 1. oktobra: Zaprto.

V četrtek 2.: Ob ½20. uri: Koncert „Zlatko Baloković“ violin virtuoza.

Poslano!

Predno prodaste briljante, zlato in srebrnino, vprašajte za najvišje cene pri Antonu Kiffmann, urarju, Maribor, Tegethoffova cesta 27.

Podružnica zavarovalne družbe „FENIKS“ v LJUBLJANI

Sodna ulica št. 1

Delniška glavnica in rezervni zakladi K 47 milijonov. Letni dohodki na zavarovalnini in obrestih K 50 milijonov.

Zavaruje:

1. Proti vsakovrstnim požarnim škodam.
2. Proti ubitju stekla in šipe.
3. Proti tatvini in tatvinskem vlamu.
4. Kavcije do poljubne višine.

Podružnica zavarov. družbe na življenje „FENIKS“ v LJUBLJANI

Sodna ulica št. 1

Delniška glavnica in rezervni zakladi K 284 milijonov. Letni dohodki na zavarovalnini in obrestih K 210 milijonov.

Družba zavaruje:

Glavnice in rente na človeško življenje po najmodernejših kombinacijah pod izredno ugodnimi pogoji.

Zveza jugoslovanskih železničarjev, podružnica Maribor

privedi dne 5. oktobra 1919 ob 15. uri v vseh javnih prostorih Narodnega doma v Mariboru

veselico

s godbo, petjem, šaljivo pošto, plesom, vinsko trgatvijo in srečolovom.

Opozarjajo se vsa narodna društva na to prireditel in se prosi, da se ozira na to veselico.

Vse narodnjake in prijatelje društva prosimo za prostovoljne prispevke in darila za srečolov in si dovoljujemo opozarjati slavno občinstvo na veliko važnost te narodne organizacije. Prispevki in darila za srečolov se bodo pobirala od članov Zveze s polami, ki so žigosane in podpisane od predsedstva podružnice. Dotični cenjeni darovalci, h katerimi ne pridejo člani s polami, naj blagohotno pošljejo darila na hišnika Narodnega doma v Mariboru s tozadevnim naročilom.

Vabimo vsa društva in korporacije, da opozorijo člane na to prireditel.

Občinstvu se bo nudil lep večer.

A. Vertnik

trgovina z mešanim blagom in premogom

Sodnijska ulica 17

priporoča se občinstvu.

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

Za uvoz in izvoz

prevzamem blago vseh vrst, kakor žito, moko, milo i. t. d. katero imam vedno v zalogi.

Cenj. tovarnam in podjetjem se priporočam kot tirdka z la. referencami.

Import in Eksport

Ferdo Sert, Maribor

Koroška cesta 21.

V zalogi »Tiskovne zadruga« v Mariboru je izišla brošura

„Jugoslovanska mučenika Zrinski in Frankopan“

Spisal Matija Pirč, profesor v Mariboru.

Brošura stane 1.— K, s poštnino 1'05 K. Dobi se v vseh knjigarnah. Šolskim vodstvom pri večjih naročilih 10% ponusta.

Kupujem

6-5

suhe gobe

in namizno ter kuhinjsko

sadje.

Ponudbe naj se pošiljajo na naslov:

Jos. Rohrmann, Ptuj.

Mestna prodajalna Maribor

Rotovški trg št. 8

prodaja **celi dan** od pol 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Testenine klg K 8.—

Moka OO „ K 5'20

„ za kruh „ K 4'40

„ „ kruh „ K 3'60

Vsak dan **sveža jajca** po 80 vinarjev.

Raznašalci časopisov

invalidi, dobe lep zaslužek. Zglase naj se v upravnishvu „Mariborskega delavca“.

Otvoritev zajtrkovalnice!

Naznanjamo cenjenemu občinstvu, da smo s 1. oktobrom 1919 na Glavnem trgu v pritličju Rotovške hiše na novo otvorili

zajtrkovalnico

v kateri bodemo cenjenim gostom postregli samo s pristnimi vini in svežim pivom, kakor tudi od ranega jutra do poldneva z dobro kavo, čajem, čokolado ter drugo pijačo; istotako s toplimi in okusnimi zajtrkovalnimi jedili (guljaš, tripe, telečjo in svinjsko glavo, hrenovke, klobasami) itd.

V tem sicer predeljenem lokalu smo otvorili tudi

delikatesno trgovino

iz katere bodemo postregli tudi z mrzlimi jedili vsake vrste in se potrudili cenjene goste zadovoljiti, vsled česar prosimo za mnogobrojni obisk.

H. Podpečan & drug.